

Predmet: Zvornik (Grujić Branko i dr.)

Veće za ratne zločine Okružni sud u Beogradu Republika Srbija

Broj predmeta: KV.5/05

Optužnica: KTRZ br. 17/04 od 12. avgusta 2005.

Glavni pretres: 28.03.2006.

Izveštaj: Nataša Kandić i advokat Dragoljub Todorović, punomoćnici žrtava

Saslušanje svedoka Srede Vukovića

Svedok je pre rata bio milicioner pozornik u Zvorniku. Nakon što je u Zvorniku uspostavljena srpska vlast svedok je mobilisan i u vojnim akcijama je učestvovao u okviru policije. Bio je u jedinici koja je čuvala rovove.

Svedok ne zna ništa o iseljavanju Muslimana iz Kozluka.

Treća tačka optužnice: ratni zločini na Ekonomiji

Svedok je, po usmenom nalogu svojih pretpostavljenih, Slavka Erića i Petka Panića, u maju i junu 1992. godine raspoređen na mesto šefa obezbeđenja zatvora koji je formiran na poljoprivrednom dobru *Ekonomiji*. Od jedne kancelarije napravljen je zatvor, koji su stražari zaključavali. Stražari su bili petorica rezervista, stariji ljudi, koji su se, prema navodima svedoka, sami prijavili kako bi izbegli odlazak na front. Svedok je na mestu šefa obezbeđenja zamenio Miloša Milanovića koji je doživeo nervni slom zbog upada raznih paravojnih formacija, koje su maltretirale zatvorene civile. Kada je svedok postavljen za šefa obezbeđenja bilo je od 10 do 15 zatvorenika ali su stalno dovodeni novi, tako da ih je pre prebacivanja u zgradu Suda za prekršaje bilo najmanje 20. Zatvorenike se dovodili pripadnici TO: Muslimane koje su skinuli iz autobusa, iz zgrada, Muslimane koji su vraćeni iz Srbije, sa barikada... Svedok nije stalno boravio na *Ekonomiji* nego je dolazio jednom dnevno a u nekim periodima i ređe, da vidi da li je sve u redu.

Svedok je lično video da je izvesni Mrki ili Crni tukao zatvorenika Fadila Handžića, taksistu iz Zvornika, koga je poznao od ranije. Video je da je pomenuti zatvorenik izveden iz prostorije i da je tučen palicom. On je oterao tog Crnog, a stražarima je rekao da nikoga ne puštaju u zatvor i ako neko dođe da odmah obaveste stanicu milicije u Zvorniku. Inače, lično je obavestio svoje pretpostavljene o incidentu.

Prema svedoku, zatvor je osnovala Privremena vlada a policija je dobila zaduženje da obezbeđuje zatvor. Svedoku je poznato da su svi zatvorenici bili civili, Muslimani. Nije se vodila evidencija zatvorenika, niti su se pisali izveštaji o dešavanjima jer su mu njegovi pretpostavljeni rekli "da nema nikakvog pisanja".

Nakon mesec, mesec i po dana na *Ekonomiji*, zatvorenici su prebačeni u Karakaj i smešteni u radionicu u Tehničko-školskom centru. Čuvali su ih isti stražari kao na *Ekonomiji*, kojima je rukovodio svedok. Svedoku je poznato da su pripadnici TO doveli 10 do 12 novih zatvorenika u zatvor u Tehničko-školskom centru. Taj zatvor je funkcionisao manje od mesec dana, pa su zatvorenici prebačeni u zgradu Suda za prekršaje, koji je za tu svrhu preuređen tako što su stavljenе rešetke na prozore.

Svedok je na svoju ruku oslobodio zatvorenika Zahida Osmanovića (17), a na pitanje da li je dobio saglasnost svojih šefova da ga pusti, svedok je rekao da nikoga nije pitao jer se to nije smelo, a da se to saznalo bio bi ubijen od onih koji su mladića doveli.

Gogićevci iz Loznice su upadali u zatvor u Sudu za prekršaje. Jednom prilikom su tukli zatvorenika Ramiza Smailovića zvanog Čelo. Upad Gogićevaca je svedok prijavio svojim starešinama, ali oni nisu reagovali. Tokom vremena se znatno povećao broj zatvorenika. Zatvor je funkcionisao do oktobra meseca, kad su zatvorenici prebačeni u sabirni logor u Batkoviću.

Svedok poznaje optuženog Grujića od 1983. Za vreme rata video ga je jednom ili dva puta. Čuo je da je dolazio u Sud za prekršaje dok je tamo bio zatvor, i interesovao se za nekog Muslimana, i kada je čuo da nije tu nije ušao u zatvor.

Druga tačka optužnice: ratni zločini u Domu kulture u Čelopeku

Svedok je poznao Cvijetka Jovića, koji je za vreme rata bio komandir rezervne stanice milicije u Tršiću i Čelopeku. Čuo je za logor u Čelopeku nešto pre nego što su Divičani prebačeni u Sud za prekršaje. Svedoku je Marinko Vasilić, tadašnji načelnik policije, usmeno naredio da sa policijom prebaci Divičane u Sud za prekršaje i da će oni tu biti dva, tri dana a posle toga prebačeni u sabirni centar u Batkoviću. Nije smeo da pita načelnika Vasilića otkuda Divičani u logoru zbog toga što je načelnik psovao i tukao sve, uključujući i policajce. Svedok kaže “njemu se nije smelo prići”.

Svedok je otišao u Čelopek sa dva autobusa preduzeća *Drina-trans* i prebacio zatvorenike u Sud za prekršaje. Nije primetio da je bilo mrtvih, ranjenih i bolesnih. U Čelopeku nije video Cvijetka Jovića nego policajca Sreću Ikonića.

Svedoku je poznato da je načelnik Vasilić naredio da se pozove hitna pomoć i doktor. Zna da je dolazila neka doktorica i previjala ranjenike. U Sudu za prekršaje zatvorenici su ostali sedam do deset dana, a onda su prebačeni u logor Batković.

Svedok tvrdi da poznaje Abdulaha Buljubašića zvanog Bubica, vozača generalnog direktora Glinice i da ga je poslednji put video u zatvoru u Sudu za prekršaje, u julu mesecu, kada ga je pretučenog, sa još trojicom, doveo kapetan Dragan Obrenović. Svedok nije siguran da li je Dragan Obrenović istog dana ili sutradan odveo Bubicu, odnosno, kako kaže svedok “vratio u *Standard*”.

Komentar:

Svedok je delovao uplašeno, sa strahom šta će reći i sve vreme je najpre poricao što je rekao u istrazi a nakon predočavanja je potvrđivao svoj iskaz.

Tokom svedočenja, kod Vukovića je bio primetan veliki strah. Iz tog razloga, sudija Vuković je veoma često morala da mu predočava njegove ranije iskaze, gde je dosta konkretnije govorio o predmetu optužnice.